

Przed kilku laty inicjatywę amerykańistycznych seminariów etnograficznych podjął zasłużony w tej dziedzinie ośrodek poznański. Konferencja dzisiejsza jest pierwszą historyczną konferencją naukową poświęconą problematyce latynoamerykańskiej, która na miarę skromnych jeszcze naszych możliwości odbywa się w gronie krajowym. Poświęcona jest dziejom Ameryki Łacińskiej w XIX i XX wieku. Inicjatorem i organizatorem jest kierowana przez prof. T. Łepkowskiego Pracownia Dziejów Ameryki Łacińskiej i Afryki, która pragnie stać się ośrodkiem latynoamerykańskim, historycznym, wokół którego zgrupowałyby się specjaliści w tym zakresie z różnych dziedzin i którzy utrzymywaliby kontakt na dłuższą metę. Celem konferencji jest zaprezentowanie dorobku tej wiele lat już istniejącej, jakkolwiek na zewnątrz nie bardzo ujawniającej się, naszej komórki, jest omówienie w gronie historyków specjalistów i latynoamerykanistów z innych nauk społecznych aktualnego stanu badań i węzłowych problemów. Referaty zostały przesłane.

Konferencja ma stać się również forum poddania naukowej konfrontacji, poddania krytycznemu rozpatrzeniu propozycji przygotowania syntezy dziejów Ameryki Łacińskiej XIX i XX w. W ten sposób Instytut nasz włącza się do wielkich przedsięwzięć badawczych nad kontynentami, modnych dzisiaj w świecie, ale i niezwykle odpowiedzialnych. Planowana synteza dziejów kontynentu Ameryki Łacińskiej będzie pierwszym tego typu opracowaniem w polskiej historiografii. Przedłożona propozycja jest wyrazem nie tylko ambicji zespołu związanego z Pracownią Dziejów Ameryki Łacińskiej i Afryki, jest także wyrazem polityki naukowej Instytutu w zakresie poczynąń w dziedzinie historii powszechnej, poczynąń dopiero rozpoczętych, w zakresie badań kontynentów.

Na zakończenie życzę pomyślnych obrad i możliwie szybkiego dojścia do rezultatów, którymi będzie omawiana synteza.

CZESŁAW MADAJCZYK

15 października 1971 r.